

Galat. 3, 23—29.

„Prjedy pak dyžli wěra pschińdže, běchmy pod sakonjom „džerženi a sawrjeni na tu wěru, kotraž šo sjewicz mě- „jesche. A je tak tón sakon našch pěstom byl na Khrysta, „šo bychmy psches wěru prawi byli. Nětko pak, hdyž „wěra pschischa je, njejsmy my wjazn pod pěstonom. „Pšchetož wy scze wschitzy Bože džeczi psches tu wěru „we Khrystušu Jesušu. Pšchetož kaž wjele waš na „Khrysta kšchczenych je, czi scze šo Khrysta woblekli. Tu „njeje žadny Žid ani Gricha, tu njeje žadny wotrocžk „ani frejny, tu njeje žadny muž ani žona; pšchetož wy „scze wschitzy jedny we Khrystušu Jesušu. Scze-li „wy pak Khrystušowi, dha scze ždny Abrahamowe šymjo „a po šlubje herbojo.“

Sakon a ewangelijon, sašlužba a hnada, skutki a wěra, to šu wězy, wot kotrychž šwjaty Pawoł tak husto ryczi, dokelž je jich prawe pósnuacze ša šnutškomne žiwjenje kšchesczijanow tak jara wažne. „Wy wjazn njejsce pod sakonjom, ale pod hnadu“, tak wón pische wěrjazym kšchesczijanam (Rom. 6, 14). A dženska wón to šame praji, jenož š kufk hinaschimi šłowami, a pokasuje nam, kak wulka je tale šbóžnoscz kšchesczijanow, šo pod hnadu steja.

Duž teho dla š nutrnoscju wobhladajmy:

Sbóžnoscz kšchesczijanšeho luda, jako luda, kiž pod hnadu šteji.

My chzemy jow pohladacz:

1. na prjedawšchi czežki špschah sakonja;
2. na nětcžišchu šbóžnu šwobodnoscz psches ewangelijon.

I.

Pawoł naš najprjedy pokasuje na prjedawšchi czežki špschah sakonja. Wěscze wón ryczi wot šańdženeho czaša, hdyž praji: prjedy dyžli wěra pschińdže, to je: prjedy dyžli ewangelijon pschińdže, prjedy hač bu tón nowy pucz šboža psches wěru do Jesom Khrysta sjewjenty. Wón ryczi š wošadže w Galatiskim kraju, w kotrejž —